

Α΄ Κατανυκτικός Εσπερινός στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου Ελευθερουπόλεως

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως](#)

Στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ελευθερουπόλεως την Κυριακή 22 Φεβρουαρίου 2026 εσπέρας, τελέσθηκε σε κλίμα κατανύξεως ο Α΄ Κατανυκτικός Εσπερινός (της συγχωρήσεως) επί τη ενάρξει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου.

Ο Εσπερινός τελέσθηκε με τη συμμετοχή του συνόλου του Ιερού Κλήρου της Μητροπόλεως προεξάρχοντας του Πρωτοσυγκέλλου Αρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Μπένου και την παρουσία πλήθους πιστών.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης, ο οποίος με λόγο πατρικό και διδακτικό ανέπτυξε το βαθύτερο θεολογικό και πνευματικό νόημα της νηστείας, με αφορμή την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Αρχικώς υπογράμμισε ότι η νηστεία δεν αποτελεί ανθρώπινη επινόηση ή εκκλησιαστική επιβολή, αλλά θεσμό θεοθέπιστο, καθορισμένο από τον ίδιο τον Θεό. Επικαλέστηκε παραδείγματα από την Αγία Γραφή, όπως τον Μωυσή και τον Προφήτη Ηλία, οι οποίοι νήστευσαν πριν αξιωθούν μεγάλων αποκαλύψεων και δωρεών, ενώ ιδιαιτέρως στάθηκε στο παράδειγμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Οποίος νήστευσε σαράντα ημέρες και σαράντα νύκτες πριν αρχίσει το δημόσιο έργο Του, καταδεικνύοντας τη σημασία της νηστείας ως πνευματικής προετοιμασίας.

Στη συνέχεια τόνισε ότι η νηστεία της Εκκλησίας δεν έχει απλώς σωματικό ή υγειονομικό χαρακτήρα, αλλά βαθύ ηθικό και πνευματικό περιεχόμενο. Δεν αρκεί, όπως ανέφερε, η αποχή από συγκεκριμένες τροφές, εάν δεν συνοδεύεται από αποχή από την κακία, τη μνησικακία, τον φθόνο και κάθε πάθος. Επικαλέστηκε τη διδασκαλία των Αγίων Πατέρων και ιδιαιτέρως τον λόγο του Μεγάλου Βασιλείου περί «νηστείας δεκτής», υπογραμμίζοντας ότι η αληθινή νηστεία είναι πρωτίστως απομάκρυνση από τα έργα του σκότους και καλλιέργεια της αγάπης.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον Εσπερινό της Συγχωρήσεως, επισημαίνοντας ότι η Εκκλησία σοφά τοποθέτησε στην αρχή της Σαρακοστής την αμοιβαία συγχώρηση. Υπενθύμισε τα λόγια του Κυρίου, ότι πριν προσφέρει κανείς το δώρο του στο θυσιαστήριο, οφείλει πρώτα να συμφιλιωθεί με τον αδελφό του. Τόνισε ότι χωρίς συμφιλίωση και αγάπη προς τον συνάνθρωπο, η νηστεία καθίσταται άκαρπη και ανώφελη. Μάλιστα, ανέφερε χαρακτηριστικό παράδειγμα πιστών οι οποίοι, μετά τον Κατανυκτικό Εσπερινό, επισκέπτονταν όσους είχαν ψυχρανθεί μαζί τους, προσφέροντας ακόμη και γλυκίσματα ως ένδειξη έμπρακτης αγάπης και αποκαταστάσεως των σχέσεων.

Περαιτέρω ο Σεβασμιώτατος, χαρακτήρισε την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή ως περίοδο πνευματικής αυτοεξετάσεως και εσωτερικού ελέγχου, παραλληλίζοντάς την με ιατρικό έλεγχο της σωματικής υγείας. Όπως ο άνθρωπος

υποβάλλεται σε εξετάσεις για να διαπιστώσει τυχόν ασθένειες, έτσι και η περίοδος αυτή, με τις συχνότερες ακολουθίες, την προσευχή και τη νηστεία, αποτελεί ευκαιρία να διαγνώσει την πνευματική του κατάσταση. Εξέφρασε δε την ανησυχία του για τη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, κάνοντας λόγο για πνευματική ανισορροπία που προέρχεται από την απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό, γεγονός που οδηγεί σε διχόνοια, συγκρούσεις, διάλυση οικογενειών και γενικότερη ηθική κρίση.

Επικαλέστηκε τον αποστολικό λόγο «Ωρα ημάς εξ ύπνου εγερθήναι», καλώντας τους πιστούς σε πνευματική αφύπνιση, σε αποβολή «των έργων του σκότους» και ένδυση «των όπλων του φωτός». Τέλος, ευχήθηκε ο Πανάγαθος Θεός να αξιώσει όλους να διανύσουν θεάρεστα το στάδιο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, να προσκυνήσουν τα Άχραντα Πάθη του Κυρίου και να φθάσουν με πνευματική χαρά και καθαρότητα καρδιάς στη λαμπροφόρο Ανάστασή Του.

Στο τέλος του Εσπερινού, τόσο οι ιερείς όσο και το πολυπληθές Εκκλησίασμα, πέρασαν και ασπάστηκαν το χέρι του Σεβασμιωτάτου αιτούμενοι συγχωρήσιν και ανταλλάσσοντας, ως συνηθίζεται, τον ασπασμό της αγάπης και της συγχωρήσεως μεταξύ τους.

